

Трето действие, първа картина.

отиде си без рака?

Бенволмо. —

Как? — А ти

ракан ли си?

Меркуцио. —

Обраскано е само!

Да, да. Но стига ми и моя рака! —

А где е парят ли? — По-скоро лекар!

/Парят излиза./

Роланд. —

Изглежда раката не е дълбока.

Меркуцио. —

Ех, не е дълбока като клавишу, нито широка като перковна порта; но все едно — и тя ми стига. Потърсете ме утре и ще ви измери мърдашкото като проб, видя се тя моят, свържи се! — По даволите и двата ви дома! — Паква едно псе, псе, мимка, котка, а така да ме раки до шорт! — Самохвалко, подлец, негодник, който се бие по всички правича на ариститиката! Или вие, за какъв дявол бяхте тук? Под вашата раказ бях ракен.

Роланд. —

Аз исках да направя най-добро.

Меркуцио. —

До какой дом ме заведе, Бенволмо — мий така аз мота да припадна.

Ка домовете ви — проклетие!

от мене те направиха храна за крвен. — Проклети домове!

/Излизат Меркуцио и Бенволмо./

Роланд. —

О, моя млад човек, на княза сродник,